

El Baix Montseny

PERIODIC ARBUCIENC

REDACCIÓ: CAMPRODÓN, 55

SUBSCRIPCIÓ ANUAL, 3 PESSETES

L'Aplec de la Capella

La Festa de l'Aplec de la Capella és, talment, la Festa Major d'Arbucies per antonomasia. Tothom la sent i tothom la viu. Poden els arbuciençs, sens escriuiments de cap mena, mirar a voltes amb fredor, certes festes de l'any; però de l'Aplec de la Capella tothom se'n dona compte i, amb daler, tots els arbuciençs hi assistirien, si per els afers de la vida no se'n veiessin privats. Els davassalls de gràcies, que la Verge de la Pietat ha vessat damunt els cors arbuciençs, han sovintejat tant i les mercès que tots n'hem copsat són en tanta abundor, que obliguen a eternal reconeixença. Per això la Festa de l'Aplec de la Capella n'és un esclat d'agraïment pregon a la Verge dels nostres amors i sintetitza tot el sentiment religiós del nostre poble. En cap diada de l'any, l'eflorescència d'aquest sentiment s'assembla, d'una manera tan meravellosa, a l'eflorescència dels nostres prats, en les jolives diades dels mesos de maig. Què n'és de bonicoia aquesta festa! Quan la vida de les nostres muntanyes ferèstegues i de les nostres fondalades rialleres se'n vol anar a la posta, i es desclouen i es baden els pellons de les castanyes, és quan els nostres cors, curulls de pietat i de fervor, esclaten i s'enjoien, com si fossin en plena primavera de vida espiritual.

Molt bé, arbuciençs, molt bé. Conserveu-la aquesta festa i celebrela, cada any, amb més entusiasme. És la Festa tradicional de la vila d'Arbucies. És la nostra Festa.

LA REDACCIÓ

MARIA DELS ANGELS

Un gran tresor

PER L'APLEC DE LA CAPELLA

Generalment solem tenir una cosa, que apreciem molt, un objecte que estimem com un gran tresor. De vegades, és una imatge; de vegades, una joia; de vegades, un retrat. Fins les persones més necessitades tenen sovintet quelcom, que encara que no tingui molt valor material, difícilment se'n despendrien per res del món.

Els arbuciençs, prescindint dels tresors individuals que cada un pot tenir, en tenim un de molt gran, que afecta a tots, a tots ens pertany i a tots ens interessa.

No us penseu que em refereixi

a la formosor i boniquesa de la nostra població i de les seves rodalies, veritable tresor de la naturalesa, difícilment igualat, per sos paisatges jolius; per l'abundor d'aigües i vegetació, que fan de la nostra terra, com diu moltes vegades un compatriota nostre, un troç de paradís. Em refereixo a un altre tresor més preuat, que atrau més les nostres amors, i és la Verge de la Pietat. A Ella acudim quan desitgem assolir quelcom que pot donar-nos un mos de felicitat. En les nostres malalties i en les tribulacions, que llatzeren el nostre esperit i quan el nostre cor es trava apenat, per la pèrdua dels éssers més volguts, Ella ens

aconsola. Quan anem afeixugats per amaigors, que endolen la nostra vida i negres nuvolades de tristesa planen damunt nostre, Ella ens dona forces i ens fa entreveure els raigs de la consolació i l'esperança.

Estimem-lo, doncs, arbuciençs, tan bon tresor i honorem a la Mare de Déu de la Pietat com es mereix, perquè és Ella la que dona la millor bellesa i més atractivola formosor a la nostra vila. No embrutim la nostra parla, aquesta parla que les nostres mares ens han ensenyat, per tal de murmurar-hi pregàries a la Verge de la Pietat, amb el renec denigrant, que tant ofèn a la Verge i tan desdiu de la bona educació i de la cultura d'un poble. Per amor a la Nostra Verge, siem bons arbuciençs.

Notes musicals

Aquest any, per la Festa Major, poguerem gaudir una sèrie de concerts, poques vegades igualats en la nostra vila.

El dia 21, al «Casino Arbucienç», l'orquestrina del majestuós «Saló Doré de la Granja Royal», que dirigeix l'eminent compositor i concertista de violí N'Eduard Toldrà, ens delectà amb el «Nocturn en mi bemol», de Chopin; «Rapsòdia Húngara», de Hauser i «Fantasia Espanyola», d'en Ros. No cal dir quina fou

Aquest número ha passat per la censura gubernativa